


Specializovaný finanční úřad
nábř. Kpt. Jaroše 1000/7, 170 00 Praha 7

Elektronicky podepsáno
20. 05. 2021
Vytejček Jan Ing.
ředitel sekce a zástupce
ředitelky finančního úřadu
(v zastoupení)

Č. j. 77569/21/4300-12712-

Vyřizuje: 

Tel: 

E-mail: 




ID datové schránky: 7cs8cge



ROZHODNUTÍ o posečkání úhrady daně

Shora uvedený správce daně na základě žádosti výše uvedeného daňového subjektu ze dne 20. 4. 2021 o povolení posečkání úhrady daně podle § 156 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“),

p o v o l u j e

v souladu s § 156 odst. 4 daňového řádu posečkání úhrady daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012 zpětně ode dne její původní splatnosti, tj. od 1. 7. 2013, a to v částce  včetně povinnosti uhradit penále ve výši , doměřené na základě dodatečného platebního výměru č. j. 170343/20/4227-21793- ze dne 14. 10. 2020 (dále jen „dodatečný platební výměr“).

Doba posečkání se stanoví na 45 dnů ode dne doručení rozhodnutí o odvolání ve věci shora identifikovaného dodatečného platebního výměru.

Povolení posečkání úhrady daně je v souladu s § 156 odst. 3 daňového řádu vázáno na tuto podmínku:

Následující daňové povinnosti budou hrazeny v plné výši ve lhůtách splatnosti.


Odůvodnění:

Daňový subjekt požádal o povolení posečkání s úhradou daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012, a to ve výši, jak byla doměřena na základě daňové kontroly dodatečným platebním výměrem. Proti tomuto rozhodnutí bylo dne 16. 11. 2020 podáno odvolání, protože doměřená daň, resp. rozdíl oproti dani přiznané a daňovým subjektem uhrazené v zákonem stanovené lhůtě dne 1. 7. 2013, bude splatná v náhradní lhůtě splatnosti do 15 dnů od právní moci rozhodnutí o odvolání.

Vzhledem k možnému negativnímu ekonomickému dopadu v případě zamítavého rozhodnutí o odvolání, souvisejícího se zákonnou konstrukcí úroku z prodlení s úhradou daně, daňový subjekt požádal o povolení posečkání ode dne původní splatnosti na dobu určitou, která skončí uplynutím 18 měsíců od právní moci dodatečného platebního výměru.

Podle názoru daňového subjektu, který vyjevil v rámci odvolacích námitek proti dodatečnému platebnímu výměru, existují přesvědčivé zákonné důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí odvolacím orgánem a zánik povinnosti uhradit doměřenou daň, a je tak dán důvod pro povolení posečkání s úhradou dle § 156 odst. 1 písm. e) daňového řádu. V konkrétní rovině zdůraznil, že problematika převodních cen je složitá, řešení nejednoznačné, umožňující několik různých výkladů při aplikaci práva. Rozdíl mezi daní přiznanou a daní doměřenou tak rozhodně ani v případě odlišného posouzení odvolacím orgánem nespočívá na zjevném, resp. zaviněném pochybení na straně daňového subjektu. O komplikovanosti a nejednoznačnosti věci svědčí dle názoru daňového subjektu mimo jiné i neadekvátní délka daňového řízení a dlouhé lhůty mezi jednotlivými procesními úkony správce daně.

Vážnou újmu ve smyslu § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu spojenou s úhradou daně spatřuje daňový subjekt v nezbytnosti alokovat finanční zdroje v tak významném objemu, jaký představuje doměřená daň včetně příslušenství, což by nutně vedlo k obtížím při plánování provozního financování. V této souvislosti daňový subjekt upozornil na dosavadní řádnou spolupráci se správcem daně a plnění svých daňových povinností, jakož i doložil svou finanční kondici. Současně neopomněl v žádosti zmínit současnou nepříznivou pandemickou situaci, která zásadním způsobem ovlivnila jeho fungování a vedla k navýšení provozních nákladů, přesto se mu však tuto tíživou situaci daří zvládat.

Správce daně při posuzování splnění podmínek pro povolení posečkání vycházel z obsahu předloženého spisového materiálu a přihlédl ke všem skutečnostem tvrzeným daňovým subjektem. Jejich důsledným vyhodnocením, jakož i s ohledem na pozici daňového subjektu v rámci české ekonomiky a doložené reference od poskytovatele platebních služeb, dospěl k závěru, že povolením posečkání daně není ohrožena inkasovatelnost daně, a to obzvláště s přihlédnutím k zůstatkové hodnotě majetku daňového subjektu v rozsahu  Správce daně zejména přisvědčil argumentaci stran prokázání skutečnosti, že neprodlená úhrada posečkané daně by s ohledem na její významný finanční rozsah znamenala pro daňový subjekt vážnou újmu. Na podporu této úvahy je nutno při porovnání zdaňovacích období za roky 2019 a 2020 poukázat na odlišnou povahu tvrzených a následně stanovených povinností na dani z přidané hodnoty, kdy je zřejmý rozdíl mezi poměry vykázaných přijatých a uskutečněných zdanitelných plnění.

S přihlédnutím ke shora předestřené argumentaci, jakož i výši daňové povinnosti a do určité míry přetrvávající ztížené společensko-ekonomické situaci mající dopad do fungování takřka všech subjektů, náležitě podložené finančními výkazy, je možné mít za prokázaný důvod pro posečkání úhrady daně dle § 156 odst. 1 písm. a) daňového řádu. Pro úplnost je vhodné se vyjádřit i k druhému z tvrzených důvodů. Podle dlouhodobě zavedené správní praxe orgánů Finanční správy ČR nelze mít bez dalšího za osvědčenou skutečnost očekávaného zániku daně, pokud je odkazováno na podání řádného opravného prostředku, jako je tomu v daném


případě. Z tohoto důvodu, jakkoliv daný dílčí závěr nemám vliv na výrok tohoto rozhodnutí, není namístě přisvědčit této části žádosti dle § 156 daňového řádu.

Co se týče návrhu daňového subjektu uplatnit zajišťovací instrumenty k jím identifikovanému majetku za účelem zajištění dobytosti posečkané daně, správce daně nepovažuje tento postup v dané fázi daňového řízení za nezbytný. Opačný přístup by zcela reálně postrádal toliko kýženou efektivitu, neboť výše daně není prozatím postavena najisto. Rozhodným okamžikem bude právní moc dodatečného platebního výměru. Nicméně správce daně v rámci tohoto řízení dle § 156 daňového řádu zohlednil aktivní přístup daňového subjektu k zajištění cíle správy daní.

Pokud se jedná o navrhovanou dobu posečkaní, správce daně považuje požadavek daňového subjektu za nepřiměřený vzhledem k aktuálnímu stavu, ve kterém se aktuálně nachází řízení o stanovení daně. Jinými slovy, návrh daňového subjektu na překlenutí určité doby od uplynutí náhradní lhůty splatnosti doměřené daně lze vnímat jako oprávněný, nicméně z důvodu možné změny skutkového a právního stavu případu by vyhovění navrhované době posečkaní nenalezlo plnou oporu ve spisovém materiálu.

Tato skutečnost ovšem nic nemění na věci, že daňový subjekt je oprávněn případně požádat o změnu stanovené doby posečkaní dle § 156 odst. 6 daňového řádu, a to v těsné návaznosti na rozhodnutí odvolacího orgánu stran přezkumu dodatečného platebního výměru. Rovněž není bez významu, že nepřiléhavě dlouhá doba posečkaní by suplovala eventuální uplatnění návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby proti rozhodnutí odvolacího orgánu ve smyslu zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 157a daňového řádu.

Jakkoliv správce daně již shora vcelku explicitně vyjevil směr svých úvah učiněných v daném řízení, o něž se opírá vyhovující výrok tohoto rozhodnutí, považuje za přiléhavé, aby se ve stručnosti vyjádřil i k možnosti posečkaní úhrady daně doměřené, u níž doposud neuplynula náhradní lhůta splatnosti, jako je tomu v řešeném případě. Správce daně je názoru, že povolení posečkaní zpětně ode dne původní splatnosti daně má svou logiku, smysl a opodstatnění.

Předmětné rozhodnutí podle § 156 daňového řádu se vztahuje k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2012, která byla vyměřena  na základě řádného daňového přiznání v zákonem stanovené lhůtě a v souladu s ní uhrazena. Není tedy pochyb o tom, že nelze povolit posečkaní s úhradou daně, pokud její úhrada byla již provedena. V daném případě je však předmětem žádosti daň doměřená na základě daňové kontroly prostřednictvím dodatečného platebního výměru ve výši rozdílu daně vyměřené postupem shora a částky nově zjištěné. Takto doměřený rozdíl bude splatný v náhradní lhůtě do 15 dnů ode dne právní moci rozhodnutí odvolacího orgánu.

Pojem náhradní lhůta splatnosti není totožný s pojmem splatnost daně podle § 135 odst. 3 daňového řádu. Daňové řízení, kdy vyměřovací a doměřovací řízení představují dvě dílčí fáze nalézacího řízení, se vždy vymezuje k předmětu daně, který svůj právní základ nalézá v hmotněprávním předpise. Pro potřeby vymezení předmětu daňového řízení se pak daň posuzuje k příslušnému zdaňovacímu období. Daň z příjmů právnických osob upravuje zák. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, přičemž zdaňovacím obdobím je kalendářní rok a splatnost daně stanoví daňový řád v poslední den lhůty pro podání řádného daňového přiznání. Pojem splatnosti daně je tak jednoznačně stanoven. Doměřená daň se tak týká shodné daně, vztahuje se ke stejnému okamžiku vzniku daňové povinnosti a zákonem stanovené splatnosti. Pojem náhradní lhůta splatnosti, jakkoli jeho užití má význam pro evidenční účely a případné vymáhání, nemůže na uvedené konstrukci a posuzování vzniku daňové povinnosti, resp. daně, nic změnit.

Z uvedeného plyne, že byly-li správcem daně shledány důvody pro povolení posečkání úhrady daně, lze povolit posečkání části daně doměřené a dosud neuhrazené, resp. části daně dosud nesplatné, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení:

Po dobu povoleného posečkání nevzniká povinnost uhradit úrok z prodlení [§ 252 odst. 3 písm. a) daňového řádu].

Za dobu povoleného posečkání vzniká povinnost uhradit úrok z posečkané částky (§ 253 odst. 2 daňového řádu). Výše úroku z posečkané částky odpovídá polovině úroku z prodlení dle daňového řádu nebo jeho obdoby podle jiného zákona, nejvýše však polovině úroku z prodlení podle daňového řádu (§ 253 odst. 4 daňového řádu). Úrok z posečkané částky je splatný do 30 dnů ode dne, kdy pominuly podmínky pro jeho vznik (§ 253 odst. 5 daňového řádu).

Není-li dodržena některá z podmínek rozhodnutí o posečkání, pozbývá toto rozhodnutí účinnosti uplynutím dne jejího nedodržení; správce daně o tom vydá rozhodnutí (§ 157 odst. 1 daňového řádu). Rozhodnutí o posečkání pozbývá účinnosti uplynutím dne předcházejícího dni, ve kterém došlo ke vstupu do likvidace nebo k nabytí účinnosti rozhodnutí o úpadku daňového subjektu (§ 157 odst. 2 daňového řádu).

Proti tomuto rozhodnutí se může příjemce rozhodnutí odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení. Odvolání je nepřipustné, směřuje-li jenom proti odůvodnění rozhodnutí. Odvolání se podává u správce daně, jehož rozhodnutí je odvoláním napadeno. Podané odvolání nemá odkladný účinek (§ 109 daňového řádu).

Ing. Martina Kaloušová, MBA
ředitelka finančního úřadu

Ing. Jan Vytejček, v z.
ředitel sekce a zástupce ředitelky finančního úřadu